

Muszty Bea - Dobay András

A BŰVÖS NYALÓKA

MESEMUSICAL

SZEREPLŐK:

Patália királynő - fiatalos, ámde öregedő

Szilencium király - a volt , de elüldözött férj

Lányaik:

Fabulina - állandóan olvas, tájékozott, talpraesett

Simi Simi - gyengéd lelkű, őrzi gyerekkori szőrös játékállatkáit

Melankólia - mindenben csak a rosszat látja

Beherovka - a vérengző grizzlymedve

Muszmusz - gonosz manó

Borzalina - boszorkány

1.jelenet

Patália: (énekel)

Istenem, mit tegyek,
múlnak a hónapok, hetek,
s nyakamon a három lány

Királyok, grófok, hercegek,
kezemért könyörgő kérősereg
nem toporog az ajtómnál

Lányok: (énekelnek)

Jaj, anyánk, késô a bánat,
Te kergetted el jó apánkat!!

Patália: Kenegetem a ráncaim,
elfenekelem a lányaim,
de kéne az országnak egy király.

Nem fáj a foga rám senkinek,
királyok, grófok, hercegek
fiatalabbért rajongnak már

Lányok: Jaj, anyánk, késô a bánat,
te kergetted el jó apánkat!!!

Patália: Talán a bűvös nyalóka fiatalít,
de nincs egy fiam, ki megsegít
hogyan hozza nekem száz veszélyen át

A nyalóka hiába csodálatos,
három gyerekekkel áldott meg a sors,
de sajna mind a három lány!!

Lányok: Jaj, anyánk, késő a bánat,
te kergetted el jó apánkat!!!

Patália: (prózában) Jaj, lányok! Hagyjátok már abba! Milliószer megmondtam: Nem én kergettem el édesapátokat!

Fabulina: Na persze! Csak halálra kínoztad, szekáltad, hisztérikus jeleneteket rendeztél!

Simi Simi: Fabulina! Hogy beszélsz anyuval?!

Patália: Fabulina! Simi Siminek igaza van! Azonnal kérj bocsánatot!

Fabulina: (gúnyosan) Bocsáss meg nékem óh, dicsőséges Patália királynő!!!

Melankólia: (rezignáltan) Hmmm. Micsoda emelkedett stílus.

Patália: (fenyegetően) Fabulina, Fabulina! Agyadra megy a sok könyv, amit összeolvasol!

Fabulina: Most nem erről van szó. Nagyon jól emlékszem, mikor 13 évvel ezelőtt édesapánk megszökött itthonról!

Patália: (sajnálatja magát) És itthagyt engem három pici kislánnyal.

Fabulina: Persze! Mert hozzávágtd az aranyhalas akváriumot!!

Patália: (nosztalgiazik) Istenem, milyen erős voltam még akkor...

Simi Simi: (kuncog) Az egész királyi udvar azon vihogott, hogy halacskák fickándoztak a levesestálban.

Patália: (könyörögve) Melankólia kisleányom! Te is ellenem vagy?

Melankólia: (végig rezignált, lemondó) Nekem ugyan mindegy...

Simi Simi: Jaj, Melankólia, hogy lehetsz ilyen? Mégiscsak az édesapánk volt.

Melankólia: (mint fent) Iiigen, iigen. Még a térdén is lovagoltatott.

Simi Simi: Na látod.

Melankólia: (sóhajt) De én utálok, ha lovagoltatnak. Mindig elszédülök..

Patália: (tárgyilagosan) Jól van lányok. De ha már ennyire tájékozottak vagytok, akkor azt is tudnotok kell, hogy édesapátok (gúnyosan) az a "jó öreg Szilencium király" örületbe kergetett az állandó kísérleteivel. Lombikok, kémcsövek, bűzös folyadékok...Brrr.

Melankólia: (álmodozva) Az illatos tavaszi virág is megbüdösödik a vázában...

Fabulina: (leinti) Melankólia! Ne károgj már állandóan!

Patália: Az akváriumot pedig csak azért vágtd hozzá, mert egész éjjel valami új kísérleten matatott a pincében. Felrobbantotta a kazánt és fűtés nélkül maradt az egész királyi palota.

Melankólia: (álmodozva) Minden kazán felrobban egyszer...

Simi Simi: (odavan) Talán egy kis gyengédséggel, simogatással kibékülhettetek volna.

Patália: Gyengédség!! Simogatás!! (sóhajt) Jaj, Simi Simi! Egy öregedő makacs király nem olyan, mint a te (picit gúnyosan) pici szőrös állatkáid (dorgálva), amivel teletömöd az ágyadat nagylány létedre!

- Fabulina: Olvastam valahol egy tanulmányt: "A férj-feleség közötti nagy korkülönbség káros morális hatásai", a szerző véleménye szerint...
- Simi Simi: (közbevág) Fabulina! Már megint a hülye könyveid!
- Patália: Hagyd csak Simi Simi! Szilencium király 20 évvel volt öregebb nálam.Én bezzeg (sóhajt) fiatal, csinos, talpraesett, tűzről pattant...
- Melankólia: "Elhull a virág, eliramlik az élet"....
- Patália: Bizony, Melankólia, én is öregszem. Vártam, vártam, hátha előkerül valahonnan, közben pedig szép lassan eltűnedeztek a kérők. (sóhajt) Mindenki fiatalabbat keres...
- Fabulina: Akkor már valóban csak az a Bűvös Nyalóka segíthet.
- Patália: Így van Fabulina. (reménykedve) illetőleg ÉVEKET FIATALODIK, aki csak néhány percig is szopogatja.
- Melankólia: (révedezve) De vajon létezik-e egyáltalán az az állítólagos varázsló, aki azt az állítólagos nyalókát készítette...
- Patália: Ez az utolsó reménységem, Melankólia. (ábrándozva) Megfiatalodnék, férjhez mehetnék. Az országnak lenne egy új, fiatal, izmos, erős, borostás királya.
- Simi Simi: És nekünk lenne megint apukánk...
- Patália: De ki az az örült, aki egy öregedő királynő kedvéért vállalná ezt a veszélyes utat a "VARÁZSLÓVÖLGYBE... a DÖGHALÁL SIVATAGON keresztül!!!
- Fabulina: Valamelyik régi kérőd biztosan elhozná neked!
- Patália: Á! Már mindegyiknek írtam könyörgő levelet.
- Melankólia: (rezignáltan) És még csak nem is válaszoltak.
- Patália: Dehogynem! (gúnyosan) Itt van például a tudós Bibliofil király válasza. Tessék!
- Simi Simi: (hadarva olvas) Kedves Patália királynő! Miután statisztikailag kimutatható, hogy a nyalóka-kutatók közül még senki nem tért vissza, valamint bokros udvari teendőim miatt...stb...stb..
- Fabulina: A szemét! Néhány éve még itt rágta a küszöbödöt, hogy legyél a felesége.
- Melankólia: Na és a délceg, vitéz Sárkányölő herceg?
- Patália: Tessék. Itt a válasza.
- Fabulina: (olvassa) Megy a ...rosseb.(nem hisz a szemének) Miii??!
- Patália: Jól látod Fabulina."Megy a rosseb." Ennyi.
- Melankólia: Gyönyörű stílusa van. Én már akkor láttam, hogy bunkó, mikor öt évvel ezelőtt telehintette a palotát a bűdös rózsáival.
- Patália: (ábrándozik) Istenem! Ha legalább nem lányaim lennének, hanem három délceg fiam, mint a mesékben... Ők biztos elhoznák nekem a bűvös nyalókát.
- Simi Simi: (naívan) De azért aranyosak vagyunk, nem?

Patália: (lemondóan) Persze, persze...(lezárja a vitát) Nna. Mars az ágyba lányok! Megyek a könyvtárszobába, megfogalmazok egy hirdetést a holnapi újságokba..(elmenôben) hátha akad valaki... jó pénzért...

Fabulina,Simi Simi, Melankólia: Jó éjszakát!

2.jelenet

Fabulina: Ez borzasztó!

Melankólia: (rezignáltan) Minden borzasztó...

Simi Simi: Szegény anyunak igaza van. Itt a nyakán három nyafka lány...(sóhajt) Semmi hasznukat nem veszi.

Melankólia: Neked aztán... végképp nem...

Fabulina: (hirtelen ötlettel) Figyeljétek már. Miért ne hozhatnánk el MI a Varázsló Völgyből azt a... Bűvös Nyalókát...

Simi Simi: (megszeppen) Jaj, Fabulina, ne viccelj már!

Fabulina: Miért ne? Ne mondd már, hogy mi hárman nem érünk annyit, mint egy nyamvadt herceg vagy királyfi...

Simi Simi: Dehát a Döghalál Sivatang iszonyú hely!

Fabulina: Melankólia! Te is félsz?

Melankólia: (rezignáltan) Minek féljek? Nekem aztán mindegy, hogy egy sárkány zabál föl, vagy itthon döglök meg az unalomtól.

Fabulina: Úgyis csak röhögnek rajtunk itt az udvarban!

Simi Simi: Hát ez igaz. Fabulinán azért, mert állandóan a könyveit bújja...

Fabulina: Melankólián azért, mert mindenben csak a rosszat látja...

Melankólia: Simi Simi meg szégyenszemre játékmackikat döngönyöz éjjel-nappal.

Fabulina: (büszkén) Most végre megmutathatjuk, hogy nem vagyunk hülyék!!!
(ábrándozva) Mmmmmmm. Milyen jó kis drámát lehetne rólunk írni : (szaval)
"A három nôvér"...

Simi Simi: (még mindig megszeppenve) És... az állatkáimmal mi lesz?

Melankólia: (ásítva) Megvadulok ettől a nôtől.

Fabulina: Egye fene! Egy játékmackót hozhatsz!

Simi Simi: (magának) Inkább az Egérkét...

Fabulina: (átveszi a vezetést) Nna lányok. Irány az éléskamra. Megtömjük a hátizsákokat kajával, aztán...

Melankólia: ...aztán irány (mártír) a DÖGHALÁL SIVATAG!!!

Simi Simi: (énekel)
 A Döghalál Sivatag iszonyú hely,
 Ha kedves az életünk, felejtsük el,
 Bátorság, erő ott semmit sem ér,

Fabulina: De a három nővér

Melankólia: A három nővér

Simi Simi: A három nővér
 Egy kicsit fél.

Melankólia: Mindegy, hogy sárkány vagy lapostetű,
 vagy felzabál engem egy dögkeselyű,
 az unalomtól itthon is megdöglök én,

Fabulina: De a három nővér

Melankólia: A három nővér

Simi Simi: A három nővér
 Egy kicsit fél.

Fabulina: Bizonyítunk végre, hogy bátrak vagyunk,
 A Bűvös Nyalókáért megharcolunk,
 A Döghalál Sivatag nem lányregény,

Fabulina: De a három nővér

Melankólia: A három nővér

Simi Simi: A három nővér
 Egy kicsit fél.

Fabulina: Már nem is fél!

Melankólia: (próza) Nekem ugyan mindegy.

3. jelenet

(kora nyári mező zajai, tücsök, pinty, csíz)

Melankólia: (nyög) Phú! De rohadt nehéz ez a hátizsák! Nem tudom, mi a nyavalyának kellett ennyi halkonzervet bepakolni.

Fabulina: (nyögve okoskodik) A hal tele van foszforral, a foszfor serkenti az agyműködést...

Simi Simi: (könnyedén dúdolgat) Dúdudú, trallala

- Fabulina: Nézd csak a hugicánkat! (nyög) Milyen könnyedén ugrál a sziklákon azzal a dagadt hátizsákjával.
- Melankólia: A végén még kiderül, hogy Simi Simi jobban bírja a strapát, mint mi.
- Simi Simi: (vidáman) Hahó lányok! Itt kezdődik a Döghalál Sivatag!
- Melankólia: (dühösen) Hé, Simi, Simi! Mi a francnak vagy te olyan vidám? Pfű. Ülünk már le egy kicsit.
- Simi Simi: Imádom a friss levegőt, a tücsökciripelést...
- Fabulina: Várjatok csak! Van itt egy útjelzőtábla...(olvassa) "Könnyű, gyors út a Varázsló Völgybe."
- Melankólia: (gúnyosan) És a nyíl balra mutat. Pont a Döghalál Sivatag felé. Nna köszönöm. Nem kérek belőle.
- Simi Simi: Én is inkább jobbra mennék, nézzétek ezt a pipacsos mezőt, árnyas fákat...
- Fabulina: Arra is mutat egy tábla. (olvassa) "Iszonyú vészterhes út a Varázsló Völgybe."
- Melankólia: Hülyeség!! Valaki át akar verni bennünket.
- Simi Simi: Aha. Értem már. Ezért vészelt oda mindenki, aki hitt a táblának és a sivatagon próbált átjutni.
- Fabulina: Egy pillanat. Az írás az írás! Ha egyszer az van odaírva, hogy...
- Melankólia: Átverés. Hazudik az újság, hazudik a könyv...
- Simi Simi: (énekelve) Melankólia! Fabulina! Na, mit látok én?
- Melankólia: (lehangolóan) Mit látsz, te szerencsétlen?!
- Simi Simi: Ott! Jobbra! A fák közt! Hmmmmm. MÁLNABOKROK!!!
- Fabulina: (még hezitálva) Ja, tényleg! Piroslík a málnától az egész tisztás!
- Melankólia: Vita eldöntve. Francba a sivataggal meg a szardíniával. Jobbra megyünk, és kész.
- Fabulina: (bizonytalanul) Dehát a táblán az áll, hogy...
- Simi Simi: (távolodva) Erre gyertek! Hű , mennyi málna!
- Fabulina: (megadja magát) Oké, oké. Többség dönt. (felszabadultan) Különben is. (élvezettel) Imádom a málnát!!!

(Áttűnés effekt)

4.jelenet

(Málnás kora nyári tisztáshangok)

- Simi Simi: (tömi magát) Hmmmmm. Érett, édes málna.
- Melankólia: (eszik) És mennyi. (nyel) Simi Simi, ez volt az első normális ötleted.
- Fabulina: (fal) Azért remélem, (nyel) nem lesz baj abból, hogy nem hallgattunk az útjelző táblára...

Simi Simi: Ugyan már! Meleg szellő, a természet lágy hangjai...

Beherovka: (üvölt) Áááááááá!

Lányok: (megszeppennek) Jaj!

Fabulina: Úristen! Egy igazi medve!

Beherovka: Ááááá! Méghogy medve! Ááááá! VÉRRRRMEDVE!!!

Simi Simi: (elhalóan) Végünk van...

Beherovka: Bizony, hogy végetek van! Én vagyok BEHHHEROVKA A VÉRRRENGZŐ VÉRRRRMEDVE. Háháááá! Most megvagytok!

Melankólia: (lemondóan, pofátlanul) Hát persze, hogy megvagyunk. (sóhajt) Jól sejtettem, hogy mindennek rossz a vége.

Beherovka: Te csak ne sejts semmit!! Fölzabáltatok a málnámat!

Simi Simi: Mi csak épphogy...csipegettünk egy kicsit..

Beherovka: Pofa be! Látjátok ezt a szörnyűségesen tátongó lyukat? He?! Ebbe az iszonyú verembe taszítalak benneteket, mint a többi örült nyalókavadászt!!!

Fabulina: (próbálkozik) Kedves Behhherovka!

Beherovka: Méghogy kedves! Áááááá! Én VÉRMEDVE vagyok!

Fabulina: Elnézést. Csak azt akartam mondani, hogy én rengeteg ilyen történetet olvastam ...

Melankólia: (rezignáltan) Már megint kezdi...

Simi Simi: Jaj, Fabulina, ne hergeld ezt a szörnyeteget...

Beherovka: KUSS!! (kenetteljesen) Folytasd csak leányom.

Fabulina: (krákog) Szóval (krákog) csak azt akarom mondani, hogy mindig van ilyenkor egy kis reménysugár, valami kibúvó...

Beherovka: Nincs reménysugár! Nincs kibúvó! Sötét verem (üvölt) Áááá...AZ van!

Fabulina: (sarkára áll) Én csak arra gondoltam, biztos van valami bajod, hogy ilyen gonosz lettél.

Beherovka: Bajom?! Hát persze, hogy van bajom. Kinek nincs?

Fabulina: Mondd el bátran! Hátha segíteni tudunk rajtad.

Beherovka: De makacs vagy szépségem! (kegyesen) Na jó, egye fene! Elárulok egy titkot. Csak nektek, (gonoszul nevet) mivel ilyen szép ifjú hölgyeket még nem dobtam verembe. Hehe!

Melankólia: Van pofája udvarolni...

Simi Simi: (retteg) Ne hergeld, Melankólia, ne hergeld!

Fabulina: Mondd hát a titkot, ó, szörnyűséges Beherovka!

Beherovka: (zavartan krákog) Khm...szóval....(sóhajt) depressziós vagyok...

Simi Simi: (naívan) Ó, az biztos valami aranyos erdei állatka...

Melankólia: (lakonikusan) Hülye.

Fabulina: Nem. A depressziós nem hülye. A depresszió a lélek betegsége.

Beherovka: Bizony, a léleké. Nem lelem örömet semmiben. Nyomott hangulat, kedvetlenség,étvágytalanság. Már ez a veremdobálás sem tud felvidítani.

Fabulina: Tudod mit, Beherovka? Mi majd megpróbálunk felvidítani.

Beherovka: (kajánul) Mire gondolsz, te kis huncut?

Fabulina. Vicceket mesélünk, vagy valami ilyesmi...

Beherovka: Reménytelen vállalkozás...Node lássátok, kivel van dolgotok. Áll az alku. (dirigál) Álljatok a verem szélére. És kezdjétek. Amelyikötök felvidít, az megmenekül. De ha nem...Ááááá...A MANCS LECSAP!!!

Simi Simi: (elhalóan) Jaj, ez a sötét, mély verem...

Fabulina: (ô is megijed) Mmmmintha valami nyöszörgést is hallanék...odalentről...

Beherovka: Hahaha! Ne féljete! Puhára fogtok esni! Jól ki van bélelve málnazabáló nyalókavadász királyfiakkal. Hihih.

Simi Simi: És mi lesz velünk odalent?

Beherovka: (közömbösen) Éhen haltok, szomjan haltok...vagy valami ilyesmi. Nna. Kezdjétek már azt a vidítást!

Simi Simi: Én tudok egy aranyos macis viccet.

Melankólia: Úristen!

Beherovka: Halljam!

Simi Simi: (dadogva) K..k...két medve megy a réten. Az egyik Barna, a másik Jobbra...

Beherovka: Miiii! Te gúnyt űzöl a barnamedvékből?! A MANCS LECSAP! Áááá!

Simi Simi: (a gödör mélye felé zuhan) Ááááááá...

Fabulina: (szipog) Szegény Simi Simi.

Beherovka: Kuss! Most te jössz, te nagyokos!

Fabulina: A népek viccei sorozatból... mondok egyet.

Beherovka: Halljam!

Fabulina: Három cowboy lovagol k..k..különböző színű lovakon. Jack lovagol az aranyszínűn, Joe az ezüstön ...és a Charles Bronson!

Beherovka: Miiii? Kedvenc színészetet gúnyolod? A MANCS LECSAP! Áááá!

Fabulina: (esik) Ááááá...

Beherovka: Te maradtál a végére, te Búsképű Lovagina!

Melankólia: (rezignáltan) Nekem ugyan mindegy.

Beherovka: (meghökken) Mi mindegy?

Melankólia: (m.f.) Minden mindegy. Lelőksz vagy felzabálsz...(sóhajt) legalább vége lesz ennek a nyomorúságos életnek...

Beherovka: Ha, ha! Hát meg se próbálsz felvidítani?

Melankólia: Ha nagyon akarod, énekelhetek valamit...

Beherovka: (morog) Utálom, ha csak úgy dalra fakad valaki.

Melankólia: Én is utálom.

Beherovka: Az más. Akkor kezdjed. De vidám nóta legyen ám. különben A MANCS
LECSAP!!! Áááááá!

Melankólia: (énekel)

Beherovka, Beherovka,
az élet oly szomorú,
Ha a Mikulás nem tojik piros tojást
előnt a mélabú.

Beherovka, Melankólia:

Ha a Mikulás nem tojik piros tojást
előnt a mélabú.

Melankólia:

Beherovka, Beherovka
szörnyű, ha sűvít a szél,
de ha felragyog a nap, én utálom a meleget,
az ózonlyuk nem kímél.

Beherovka, Melankólia:

De ha felragyog a nap, én utálom a meleget,
az ózonlyuk nem kímél.

Melankólia:

Beherovka, Beherovka
az ember a tavasztól is fél,
Mert mit ér a kikelet, ha pityegnek a madarak,
úgyis lesz megint tél.

Beherovka, Melankólia:

Mert mit ér a kikelet, ha pityegnek a madarak,
Úgyis lesz megint tél.

Beherovka: (prózában röhög) Haha! Hát ez jó! A Mikulás...hehe...piros tojást tojik... Ez se jó,
az se jó. Meg az az ózonlyuk. Hihi. Hogy valaki még nálam is depressziósabb
legyen! Hehe. Egészen felvidultam.

Melankólia: (letörten) Nagyon örülök.

Beherovka: (meghökken) Hé, te! Én vidám vagyok! (rádöbben) De hiszen akkor megtört a...
(visszaváltozás effekt)

Melankólia: Mi a fene tört meg?

Beherov: (szelíd, búgó hangon, boldogan) A varázs, Melankólia! Megtört a varázs. Nem látod?! Visszaváltoztam délceg, nyalka Beherov királyfivá.

Melankólia: A medve valahogy izgalmasabb volt...

Beherov: (izgatottan hadar) Tudod, Melankólia, egy gonosz varázsló vérmedvévé változtatott, de te kigyógyítottál a depressziómból, és...

Melankólia: (abszolúte de nem érdekli a story) Lennél szíves kihúzni a veremből a testvéreimet?

Beherov: (már papucs) Ja, igen, persze, persze. Máris dobom a kötelet. (lekiabál) Fabulina! Simi Simi! Kapaszkodjatok a kötél végébe! (nyögve húzza őket felfelé) Hű, de nehezek!

Melankólia: (halvány női érdeklődéssel) Úgy tűnik az erőd azért... khm..megmaradt...

Simi Simi: (boldogan felér) Ó, Melankólia! Csodálatos voltál.

Fabulina: Mindent hallottunk a veremből.

Simi Simi: Megmentettél bennünket!

Melankólia: Szóra sem érdemes.

Beherov: Ó, mily nagylelkű vagy, Melankólia! (torkát köszörüli) Khm. Melankólia!

Melankólia: Na mi van.

Beherov: Khm. (ünnepélyesen) Légy a feleségem!

Melankólia: Nekem ugyan mindegy.

Simi Simi: Istenem! Milyen szép pár!

Fabulina: (malíciával) Összeillenek, az biztos.

Beherov: Jer, hercegnôm! Kísérj atyád palotájába. Áááááá!

Melankólia: Elôször is. Szokj le az üvöltözésről.

Beherov: Bocsánat. Khm. Kísért a múlt.

Melankólia: Másodszor. Most nem mehetünk haza. Anyánknak meg kell szerezni a fiatalító Bűvös Nyalókát. Érted?

Beherov: Értem, ó, Melankólia!

Melankólia: Itt a gyémánt gyűrűm. Vidd haza, mutasd meg Patália királynônek, és várj ott ránk.

Beherov: Máris indulok.

Melankólia: Egy frászt! Elôbb kihuzigáld a többi királyfit a veremből.

Beherov: Húha! Egészen elfeledkeztem róluk. Máris megyek huzigálni.

Fabulina: Viszlát, Beherov királyfi!

Simi Simi: Jó huzigálást!

Fabulina: És borotválkozz meg! Mag szôrös a képed!

Melankólia: (határozottan) NEM! A szakáll marad!

Beherov: (távolodva üvölt) Melankóliaaaa! A palotában várok rááád. Ááááá!

Simi Simi: Na tessék, már megint üvölt.

Fabulina: Nosztalgiazik...

Melankólia: (unottan) Vagy ő is beleesett a verembe...

Fabulina: (újból átveszi a vezetést) Na lányok! Hosszú még a nap. Induljunk tovább.

Simi Simi: Gyerünk. Csodálatos idő van.(dúdolgat)

Melankólia: Nekem aztán teljesen mindegy...

(áttűnés effekt)

5.jelenet

Simi Simi: (dúdolgat) Trallalallala...

Melankólia: Megôrjít ez az állandó dudorászás!

Fabulina: (fújtat) Furcsa, hogy mennyire bírja a strapát a hugicánk!

Melankólia: Pedig az ő zsákjából még nem is ettünk...

Simi Simi: Gyönyörű ez az árnyas erdő lányok. madarak, mókusok...

Melankólia: (gonoszul) Simi Simi! Még nem is mesélted, milyen volt abban az iszonyú medveveremben...

Simi Simi: (kacéran) Hát tudod...Hm..volt ott néhány jóképű királyfi...

Fabulina: (magyarázkodik)... természetesen a végletekig elcsigázva , az éhenhalás küszöbén...

Melankólia: A francba! Minden jóból kimaradok.

Simi Simi: (távolabbról) Hahó, lányok, gyertek gyorsan!

Fabulina: (izgatottan) Simi Simi talált valamit!

Melankólia: Remélem, bolondgombát...

Simi Simi: Erre, erre. Itt a tisztáson. Nézzétek.

Fabulina: Nahát! Mennyi szobor! Hogy a csudába kerültek ezek ide?

Simi Simi: És mindegyik csinos, jólöltözött királyfit ábrázol. (kuncog) De aranyosak...

Melankólia: Lassan királyfi-mérgezést kapok.

Fabulina: Simi Simi! Ne piszkáld a szobrokat. Még letörsz valamit.

Simi Simi: (kéjesen) Csak egy kicsit simogatom őket itt...ott...Olyan élethűek...(kuncog)

Muszmusz: (rekedt, gonosz) Tetszenek a szobraim, lányok?

Simi Simi: (felsikolt) Jaj, de megijedtem!

Fabulina: Hé! Ki vagy te pici emberke?

- Muszmusz: Muszmusz vagyok. Erdei manó...khm és SZOBRÁSZ!!
- Simi Simi: (tapsikol) Jaj, de aranyos! (elalél) Iiimádom a művészeket.
- Fabulina: Tényleg te készítetted ezt a rengeteg szobrot?
- Muszmusz: Bizony, hogy én. Sajátkezűleg!
- Melankólia: Ne röhögtes már, te töpörtyű. Még egy vésőt sem tudnál felemelni, olyan nyamvadt vagy.
- Muszmusz: Nem kell véső kislány. (kenetteljesen) Látjátok amott a rét szélén azt a nyuszikát?
- Simi Simi: Jaj, de drága! Ott ugrál a bokornál.
- Muszmusz: Na, figyeljetek. Egy suhintás a pálcámmal és...
(effekt)
- Fabulina: (megrémülve) Úristen! Kővé vált.
- Simi Simi: (pityereg) Szegény nyuszika.
- Melankólia: Ez művészet?! Sejtettem, hogy átverés az egész.
- Muszmusz: (felháborodik) Node kérem! Már hogy lenne átverés! Nem mindegy, hogy hogyan kerül oda az a szobor? Tökéletes - és kész. Te se kérdezed a múzeumban, hogy "Ja, hogy festette, lopta a festéket vagy micsoda..." A lényeg (áhitattal) a művészi alkotás maga!!!
- Simi Simi: (odavan) Melankólia! Ezek tényleg gyönyörű szobrok. Igaza van Muszmusznak.
- Melankólia: Na jó. Részemről a társalgás befejezve.
- Fabulina: (rádöbben) Te Muszmusz! Akkor ezek a királyfik, hercegek itt mind élő emberek voltak...
- Muszmusz: Hát persze.
- Fabulina: És te kővé változtattad őket.
- Muszmusz: Valahogy úgy...
- Simi Simi: (pityereg) Megölted őket.
- Muszmusz: (javít) Na nem egészen! Látnak! Hallanak! Csak éppen mozogni nem tudnak.
- Melankólia: (kategorikusan) Gyilkos!
- Muszmusz: (mentegetőzik) Jogos önvédelem volt kérem! Ezek az ôrültek előzőnlötték az erdőt. Valami BŰZÖS NYALÓKÁT kerestek, én meg a pálcámmal...
- Fabulina: (közbevág, javítja) "BŰVÖS"
- Muszmusz: Igen. a Bűvös Pálcámmal...
- Melankólia: A nyalóka bűvös, nem a pálcád.
- Simi Simi: De hiszen a Muszmusz pálcája is bűvös!
- Melankólia: (lemondóan) Jó, jó. Feladom.
- Fabulina: Ez akkor is gyilkosság!

- Muszmusz: Nem vagyok én azért annyira gonosz manó. Minden királyfinak adtam egy utolsó lehetőséget. (magát idézi) "Aki kigyógyítja Muszmust az álmatlanságából, elkergeti rémálmaid... az szabadon elmehet."
- Simi Simi: Na látjátok. Nem is olyan gonosz ez a törpe.
- Melankólia: (lakonikusan) Őrült.
- Muszmusz: Persze, hogy örült volt mindegyik. Altatókkal tömték. Nyugtató tea. Dilibogyó. Brrr.
- Simi Simi: Szegény Muszmusz.
- Muszmusz: A legszörnyűbb persze az volt, amikor dalra fakadtak és iszonyatos altatódalokat rikácsoltak a fülembe.
- Fabulina: ...és te mindegyiket kővé változtattad.
- Muszmusz: (mártír) Nem tehettem mást. (sikerélményre vágyik) De azért ismerjétek el! Gyönyörű lett ez a kis erdei szoborkiállítás...
- Melankólia: Dögunalmas. Királyfi királyfi hátán...
- Muszmusz: (gonoszkodva huncutul) Már nem sokáig. Hamarosan három zsenge leányzó szobra fogja emelni dicsőségem fényét...
- Fabulina: Te Muszmusz! Minket is kővé akarsz változtatni?!
- Muszmusz: Természetesen. Megmenekülhettek persze (ásít), ha el tudtok altatni.
- Simi Simi: Már hogyan tudnánk. A nők jobban értenek az ilyesmihez.
- Muszmusz: Na jó. jó...(nyög) lefekszem ide. (ásít) Ki kezdi?
- Fabulina: Várjatok lányok! Én ebben profi vagyok. Ismered Muszmusz a "Világ altatódalai" című könyvecskét?
- Muszmusz: (ásít) Nem ismerem.
- Fabulina. Na látod. (nagyképűen) Milyen országot, földrészt választasz?
- Muszmusz: Nekem tökmindegy.
- Fabulina: Oké. Legyen akkor egy régi orosz altatódal. (krákog, énekel)
- "Szpi mlagyényec, moj prekrásznij,
Bájuski, bájú"...
- Muszmusz: Ha, ha! A frászt hozod rám ezzel a kornyikálással...
- Fabulina: (megszeppen) Nem tetszik? (gyorsan) Van még egy közép- afrikai pigmeus altatóm is. (üvölt)
- "Ungala unga, Tamataki dzsungal!"
- Muszmusz: (felemeli a hangját) Már elnézést hölgyem, de a haldokló dögkeselyű rikácsolása kis éji zene ehhez képest.
- Simi Simi: Jaj, Fabulina! Ez tényleg nagyon hamis volt...
- Fabulina: (retteg) Akkor most... engem is... kővé fogsz...
- Muszmusz: (sajnálja magát) Nem tehetek mást. (idétlen fotósként) Mosolygós arcot kérek!
(kővéváltozás effekt)

- Simi Simi: Szegény Fabulina! Milyen szépen csillog az az okos szeme!
- Muszmusz: (elégedetten cuppant) Eeez igen! Remekművű kompozíció
- Melankólia: Kész röhej. "Királylány hátizsákkal."
- Muszmusz: Ide figyelj te fancsali képű. Elrontanád a boldog alkotómunka örömét? Inkább altass el. (ásít)
- Melankólia: Altat a nyavalya.
- Muszmusz: Mi az? Meg sem próbálsz?
- Melankólia: Minek? Kőszoborként legalább kipihenhetem e sanyarú élet fáradalmait.
- Muszmusz: De könnyen feladod leányom! Megkérhetnék, hogy vedd le a hátizsácodat? Úúúúgy ni! (mint fent) Mosolygós arcot kérek!
- Melankólia: (kinyújtja a nyelvét) Beeeeee!
- (kővéváltoztatás effekt)
- Muszmusz: A csuda vigye el ezt a makacs nőt! Hát nem kinyújtotta a nyelvét?! Brrr. Szörnyen néz ki!
- Simi Simi: (krákog) Khm, khm. Kedves Muszmusz. Hadd próbáljam meg én is az altatást..
- Muszmusz: Jól van Simi Simi. (kuncog) Remélem, nem sikerül. Egy ilyen csinos pofika igencsak hiányzik a gyűjteményemből.
- Simi Simi: (anyáskodva) Na gyere ide szépen. Látod ezt az aranyos játékegérkét?
- Muszmusz: Inkább mackónak nézném.
- Simi Simi: Szorítsd magadhoz, és feküdj ide az ölembe. Úgy. Nézd csak mennyi aranyos szôrös állatka van itt a hátizsákomban. Iderakom köréd őket, és...
- Muszmusz: (kéjesen morog)
- Simi Simi:és simogatom egy kicsit a hátadat...
- Muszmusz: Hmm. Ez (ásít) egészen kellemes (ásít)
- Simi-simi: (énekel)

Sohase bújj egyedül ágyba,
amikor leszáll az éj.
Ha van egy kis szôrös állatka nálad
az álmoktól ne félj.
Lehet az Garfield, vagy egy aranyos kiséger,
Pici panda vagy dundi viziló
Figyelj!
Sohase bújj egyedül ágyba,
amikor leszáll az éj.

Sohase bújj egyedül ágyba,
 amikor leszáll az éj,
 Míg apu, anyu TV-t néz a szomszéd szobában
 te az állatkáidnak mesélj,
 Simogasd őket, s nem lesznek rémálmaik,
 buksi fejükre húzz puha takarót,
 Figyelj!
 Sohase bújj egyedül ágyba,
 amikor leszáll az éj.

Kell egy kis simogatás,
 amikor leszáll az éj,
 Kell egy kis babusgatás
 amikor leszáll az éj.

Muszmusz: (felalél, nyújtózkodik) Hát ez csodálatos. Életemben ilyen jót még nem aludtam.

Simi Simi: (búgva) Na ugye! Tudom én, hogy mitől döglük a légy.

Muszmusz: És milyen gyönyörű álmot láttam...

Simi Simi: Na ki vele, hadd halljam!

Muszmusz: (ábrándozva) Álmomban megkértem a kezedet, Simi Simi, és te igent mondtál.

Simi Simi: (kuncog) Jó anyám meg is örülne, ha egy újabb szőrös pici manócskát vinnék haza.

Muszmusz: (rádöbben) Hogy én milyen örült vagyok! Teljesen kiment a fejből..

Simi Simi: Mi ment ki a fejedből Muszmuszkám?

Muszmusz: Hát az, hogy aludni tudtam!!! És megszűntek a rémálmaim. Ezek szerint (diadalittas boldogsággal) Megtört a varázs!!!!

(visszaváltozás effekt)

Simi Simi: (nem tetszik neki) Jaj, Muszmusz! Hogy nézel ki?

Muszmusz: Mi az, hogy hogy nézek ki?! Visszaváltoztam délceg királyfivá. Tudod egy varázsló gonosz törpévé változtatott és most te megszabadítottál a varázslattól, és...

Simi Simi: Jó, jó, jó. De olyan aranyos pici voltál....

Muszmusz: (turbékolva vigasztalja) Simi Simi...Majd jól összekuporodok, ha az öledbe bújok egy kis simiért....

Simi Simi: (ledéren kuncog) Te kis huncut (rádöbben) Jaj, Muszmusz! Mi lesz a testvéreimmel?

Muszmusz: Semmi gond! Megtört a gonosz varázs, most már a pálcám is fordítva működik.

Simi Simi: Vissza tudod őket változtatni?

Muszmusz: Hát persze! Figyelj! Egy!
(visszaváltozás effekt)

Muszmusz: Kettő!
(visszaváltozás effekt)

Simi Simi: (boldogan) Fabulina! Melankólia! De jó, hogy éltek!

Fabulina: ...hallottunk mindent...

Melankólia: (vészjóslóan) ...és LÁTTUNK is mindent.

Simi Simi: Ugye milyen ügyes voltam? Megtörtem a varázst és még férjet is szereztem.
(énekel) Menyasszony vagyok, trallala.

Melankólia: NAGYON gyes voltál Simi Simi. A játékkalátkaiddal volt tele az egész hátizsákod! Mi meg cipeltük a dögnehez halkonzerveket.

Simi Simi: (békélteti) Jól van, na.

Fabulina: Ne bomolj már Melankólia. Végülis a pici szőrös állatkaival győzte le a gonosz Muszmuszt. Khm, khm... már elnézést, uram...

Muszmusz: Én tartozok bocsánatot kérni kedves (göcög) hehe sógornőimtől az okozott apró kellemetlenségekért.

Fabulina: Na elég az udvariaskodásból. Indulás lányok! Irány az öreg varázsló kunyhója.

Muszmusz: Na persze. Ti is azt a BŰZÖS NYALÓKÁT keresitek.

Melankólia: Nem BŰZÖS! BŰ-VÖS!!

Muszmusz: Jó,jó. De én most mit csináljak?

Simi Simi: (becézgeti) Drága kicsi Muszmusz hercegem. Először is szépen változtasd vissza ezt a sok szerencsétlen kőszobor királyfit, aztán menj Patália királynő palotájába, és ott várj ránk...(kacéran) vagyis RÁM...

Muszmusz: (elalél) Ó, Simi Simi!

Simi Simi: Fogd, itt ez a kismaci. Mutasd meg anyámnak. Ebből tudni fogja, hogy én küldtelek.

Fabulina: (távolodva) Viszlát királyfi!

Simi Simi: (távolodva, huncutul) És gyakorold a kismacin a simogatást.
(mindhárman hátulról vihognak)
(áttűnés effekt)

6.jelenet

Melankólia: (dohog) Áááh! Ezt a sok bűdös szardíniát igazán otthagyhattuk volna a kőkirályfiaknak!

Fabulina: Jó lesz az még Melankólia! Majd becseréljük Bűvös Nyalókára a öreg varázslónál.

Simi Simi: (sóhajt) Remélem, már nincs messze...

Melankólia: (gúnyosan) Röpülnél már haza a kis Muszmuszodhoz, mi?

Simi Simi: Hurrá! Ugye megmondtam! Tessék, itt a tábla. VARÁZSLÓVÖLGY!

Fabulina: (elkeseredetten sóhajt) Igen, igen. Célhoz értünk.

Simi Simi: (boldogan) És ott...látjátok, ott a fák között...(áhítattal) a VARÁZSLÓ KUNYHÓJA...

Fabulina: (reményt vesztetten) Látom...

Melankólia: Mi van Fabulina?! Nem is örülsz?

Fabulina: (dohog) Ez nem igazság! (reménykedve) Biztos van itt még...valahol....valami....akadály...veszély, amit LE KELL KÜZDENÜNK!

Simi Simi: Jaj, Fabulina! Hát nem volt elég a Muszmusz meg a medvekaland?!

Fabulina: Persze! Mindig csak magadra gondolsz! Két akadályt leküzdöttünk, ti összeszedtetek egy-egy férjet...

Melankólia: Aha. Szóval innen fúj a szél.

Simi Simi: Hihi. Fabulina fél, hogy pártában marad.

Melankólia: Tudod mit, Fabulina. Otthon van az a szép nagydarab Beherov herceg. Elég lenne kettőnknek is. Hm?

Fabulina: Köszönöm, nem kérek belőle. Én valami műveltebb, intellektuális alkatú férjet szeretnék, vagyis (lemondóan) szerettem volna...

Simi Simi: Oké Fabulina. Ha lecsap ránk egy diplomás kőszáli sas, én majd királyfivá simogatom neked...

(boszorkánysüvítés effekt kezdődik, egyre erősödik)

Melankólia: Ne ferd az ördögöt a falra Simi Simi. Én már hallom is a szárnyzuhogást.

Simi Simi: Ja, mennyi varjú!

Fabulina: És honnan jön ez a jeges szél...

Melankólia: És milyen bűdös van.

Simi Simi: Egyenesen felénk tartanak!

Melankólia: Láttatok már varjút seprűnyélen lovagolni?!

Fabulina: ...Úristen! Egyre nagyobbak!

Melankólia: Nem varjak ezek lányok. Egyszerű mezei boszorkányok.

(boszorkány-vijjogás erősödik - házi erőből megoldott tömeges vérfagylalás)

Borzalina: (rikácsolva) Hová, hová szépleányok?

Fabulina: (retteg) Mi csak a Bűvös Nyalókat keressük...

Borzalin: Hihííí! Nyalóka, falóka, cirróka, marróka....Borrzalina boszorrkány birrodalmából még senki sem menekült!

Melankólia: Peched van, Fabulina. Ebből a Borzalinából nem nézek ki egy diplomás férjet.

Borzalina: Gyertek, álljatok be közénk boszinak!

Simi Simi: (naívan) Nem lehet! Nekem tériszonyom van a magasban.

Borzalina: Lárri-fárri! Gyertek csak velünk! Hííí! Csuda izgalmas életünk van ám. (kántál)

Éjjelente útra kelünk,

Gyerrmekeket ijesztgetünk,

Álmaikban gonoszkodunk...

(józanul) Hm, bocsánat, ez nem rímelt.

Simi Simi: De engem megvédenek a rémálmoktól az állatkáim.

Borzalina: Nincs az a gyermek, ki ne sikoltana fel éjjel, mikor egy agyamból kipattanó rémség picinyke buksijába fészkel magát...

Fabulina: (elismerően) Milyen szép körmondat volt...

Melankólia: Lehet, hogy mégis van diplomája...

Fabulina: Ide figyelj Borzalina! Mi már annyi rémségen mentünk keresztül, hogy még te is elborzadnál, ha hallanád.

Borzalina: Hihihí! Háháhá! Méghogy én...huhuhí...elborzadjak valamitől! Aki még engem is megrémít, annak azonnal átadom a főboszorkányi seprűnyelet.

Fabulina: Szavadon foglak, Borzalina. Ha sikerül elborzasztanunk, akkor szabadon elmehetünk.

Borzalina: De ha nem - Híííí - akkor mindháromotkat rút boszorkánnyá változtatlak. áll az alku?

Fabulina: Oké.

Simi Simi: Lányok, hadd kezdjem én a borzasztást!

Melankólia: De bátor lettél, mióta megkérték a kezedet...

Simi Simi: Figyelj Borzalina. Idefelé az úton, Beherovka, a vérengző vérmedve egy sötét verembe taszított bennünket. Iszonyú, ugye?

Borzalina: Mitől lenne iszonyú? Kaszásverem volt legalább?

Simi Simi: (zavartan) Hát nem éppen...

Borzalina: Egy kis vér, halálhörgés, ilyesmi?

Simi Simi: Sajnos nem, de... (hadar) de még nincs vége, mert ezután Muszmusz a gonosz manó kôszoborrá varázsolta a testvéreimet.

Borzalina: Ne hazudj, itt vannak veled!

Simi Simi: (hülye- büszkén) Persze, mert én megszabadítottam őket.

Borzalina: Hiszen akkor jóra fordult minden. (gonoszul) Engem nem fogsz átverni! (rikácsol)
VÁLTOZZ BOSZORKÁNNYÁ!!

(átváltozás effekt)

Simi Simi: (félíg már rikácsolva) Segítség! Nem akarok boszorkány lenni! Nem akarok gyerekeket ijesztegetni!

Borzalina: Hiiii! Máris egy újabb boszival gyarapodott díszes seregem. Na, gyerünk, te fancsali képű. Rémissz el, ha tudsz!

Melankólia: (filozofál) Ugyan már. Fölösleges rémisztgetni az embereket. Hát nem elég szörnyű az élet maga? Még a legbimbózóbb rózsában is az elmúlás rémképe viczorog...

Borzalina: Hahaha. Hihhi. Csak nem képzeled, hogy beveszem ezt a szofisztikusan cinikus eszmefuttatást?

Fabulina : (magának) Istenem! Mennyi szép idegen szót használ...

Borzalina: (rikácsol) VÁLTOZZ BOSZORKÁNNYÁ!!!

(átváltozás effekt)

Melankólia: (boszi rikáccsal) Hiiiiíí. Isteni ez a seprűnyél. Végre jól kigonoszkodhatom magam! Hihiiiiíí! Ne okoskodj Fabulina!

Simi Simi: (rikácsol) Gyere, gyere, állj közénk te is!

Fabulina: Én CSAKAZÉRTIS megpróbállak elborzasztani.

Borzalina: Igyekezz már, igyekezz!

Fabulina: Ismered a régi, klasszikus gyerekmeséket?

Borzalina: Ne röhögtesz már! Dedós könyvekkel nem foglalkozom.

Fabulina: Na, idefigyelj! Énekelek neked egy nótát. Ígérem, CSAK gyerekmesék lesznek benne.

Borzalina: (boldogan) Hihiiiiíí. Örrvendjetek boszikáim. Énekes madárrkával gyarapodik a csapat! Hihiiiiíííííííí.

Fabulina: (énekel)

Az erdő mélyén áll egy aranyos picinyke házikó,

Ott tengődik a beteg nagyanyó.

Az ordas farkas felzabálja őt és a Piroskát,

De felnyiszálták a hasikóját,

kövel tömték tele a gyomrát,

kibugyogott az ordas vére,

belefôzték a hurkalébe,

Mert a végén mindig gyôz a jó.

Az erdő mélyén Hófehérke boldogan éldegél,
 A hét törpe csak a királynőtől fél.
 A gonosz mostoha mérget kotyvaszt, rosszban sántikál,
 A kislány szívét kivágatná,
 egy kanál vízben megfojtaná,
 de hiába éles a mostoha karma,
 hiába mérges a fésű, az alma,
 Mert a végén mindig győz a jó.

Az erdő mélyén mézeskalács boszorkánytanya,
 Ott cupákol a vérengző banya.
 Törbe csalja Jancsit és az aranyos Juliskát,
 A zsenge fiúcskát ketrecbe zárja,
 elszopogatná őt vacsorára,
 Jancsira vágyik a randa pofája,
 de őt nyeli el a kemence szája,
 Mert a végén mindig győz a jó.

Borzalina: (befogja a fülét) Neeem, neem! Elég volt! Gyereksütés, szív kivájás, isszonyúúú.
 Rézmálmaimban ne jöjjenek elő ezek a szörnyűségek!

Fabulina: Á, ezek csak egyszerű gyerekmesék...

Borzalina: Legyőztél Fabulina. Tessék, itt a seprűm, te vagy a főboszorkány.

Fabulina: Köszönöm, nem tartok igényt a tisztségre. Inkább változtasd vissza a testvéreimet.

Borzalina: Ahogy gondolod. Hogy is kell...Ja igen. Megfordítom a seprűt, egy..
 (visszaváltozás effekt)

Borzalina: És kettő...
 (visszaváltozás effekt)

Simi Simi: Meeeee, meeeeee!

Melankólia: Buuuú, buuuú!

Fabulina: Te Borzalina, ez egy tehén meg egy kecske. Nem felejtettél el megint valamit?

Borzalina: Ja, tényleg. Na várj. Egy...
 (átváltás effekt)

Borzalina: Kettő...
 (átváltás effekt)

Simi Simi: (nem emlékszik semmire, ásít) Áááá.Milyen fura álmot láttam....

Melankólia: Brrrr. De hülyén érzem magam. Mintha lovagoltam volna.

Fabulina: Nyugalom lányok. Legyőztem Borzalinát.

Simi Simi: Hurrá! Megmenekültünk!

Melankólia: És mi lesz az átváltozással?

Borzalina: Milyen átváltozással?

Simi Simi: Hát persze! (mint a leckét) Megtört a varázs, a gonoszból délceg herceg lesz...meg ilyesmi...

Melankólia: (gúnyosan) Fabulina már ég a vágytól, hogy férjet kapjon. Bár...ha ebből az ocsmadék Borzalinából királyfi lesz, én megeszem az összes szardíniát. Dobozostul!

Borzalina: Várjatok csak. Igazatok van, mindjárt megpróbálom...(nyög)

Simi Simi: Nézzétek, hogy erőlködik szegény.

Melankólia: Biztos elromlott az átváltozója.

(átváltás effekt)

Borzalinó: (normális férfihangon) Íme, megtört a varázs. Köszönöm néked Fabulina!

Simi Simi: (finnyásan) De hiszen ez nem is királyfi!

Fabulina: (szánalommal) Ez az ócska farmer meg a kockás ing...

Melankólia: (magának) Megúsztam a szardíniazabálást.

Fabulina: (áhitattal) ...de milyen szépen csillog az az okos szemüvege...

Borzalinó: (szerényen sóhajt) Dehogy vagyok én királyfi. A nevem Borzalinó János. Egyszerű három diplomás mérnök, két felsőfokú nyelvvizsgával...

Simi Simi: (együttérzően) Istenem, de szörnyű, ha az ember rossz helyre születik...

Fabulina: (nagyon tetszik neki) Dehát hogy lett egy ilyen művelt, intelligens férfiből boszorkány!

Borzalinó: Tudjátok, mikor otthon nem volt már mit ennünk, kölcsönkértem innen-onnan és nyitottam egy kis video-kölcsönzöt a spájzban.

Melankólia: Nem valami becsületes foglalkozás...

Borzalinó: Hamar kiderült, hogy a gyerekek a legjobb vevők, és én...(sóhajt) nem bírtam ellenállni a kísértésnek...Gátlástalanul adtam oda nekik a válogatott borzalmakat, horrorfilmek...akciófilmek...(idéz) "Véres kések éjszakája", "A csontváz bosszúja", "Gyermekzsúr a kriptában"...

Fabulina: Dehát ôk akarták, nem?

Borzalinó: Persze, persze. De gyermeklelkek százait, ezreit mérgeztem meg. Nem tanultak! Rosszat álmodtak éjszakánként. A szülők persze elátkoztak emiatt. A végén annyi és annyi szülő szórt rám átkot, hogy a mennyiség átcsapott minőségbe, és...

Fabulina: Istenem, de szépen mondja...

- Borzalinó: ...és fogott rajtam az átok. Gonosz boszorkánnyá változtam, amíg valaki ...*(hízlegően Fabulinához)* VALAKI el nem tud borzasztani engem is.
- Melankólia: *(türelmetlenül)* Jól van, jól van. Köszönjük az izgalmas sztorit, de most már kérd meg gyorsan Fabulina kezét, aztán menjünk.
- Borzalinó: Dehát már megkértem...nem? Bocsánat, kissé szórakozott vagyok.
- Fabulina: Boldogan hozzád megyek feleségül, te drága, okos Borzalinó. Kérlek, fogd ezt a könyvet!
- Borzalinó: *(áhitattal)* Az általános és speciális relativitáselmélet titkai...*(sóhajt)* Csodálatos!
- Fabulina: Mutasd meg Patália királynőnek és...
- Simi Simi,
- Melankólia: *(együtt kórusban)* És tudni fogja, hogy Fabulina küldött.
- Borzalinó: Máris indulok, Fabulinám!
- Simi Simi: Khm, khm. *(figyelmeztetőleg)* Borzalinó! Nem kellene előbb visszaváltoztatnod a boszorkányaidat nyalókavadász királyfiakká?
- Borzalinó: Úristen! Hát persze! Hogy én milyen szórakozott vagyok!!
- Melankólia: Na nem! ÉN azt már nem várom meg...
- Fabulina: Tudod kedves Borzalinóm, Melankólia királyfimergezését kapott az úton...
- Simi Simi: *(távolabbról)* Jó munkát Borzalinó!
- Borzalinó: Vigyázz magadra Fabulina!
- Fabulina: Találkozunk a palotában!

7.jelenet

(óvatos ajtónyikorgás, lányok belopóznak)

Fabulina: Khm, khm. Jó estét.

Simi Simi: Huúúú! Van itt valaki?

Melankólia: Ne huhogj már, te elfuserált bagoly. Nem látod, hogy nincs itthon?

Simi Simi: *(tisztelettel jár körül)* Mennyi lombik...meg kémcső...

Fabulina: *(áhitattal)*...és mennyi vastag könyv...

Melankólia: *(megvetően)* Könyv, meg lombik...Kit érdekel. Én jobbat találtam.

Simi Simi: Hú, mennyi csoki! Egy egész kosárra való.

Melankólia: *(majszol)* Mmmmmm. Isteni. Végre egy kis édesség.

Fabulina: Mit csináltok?! Azonnal hagyjátok abba!

Melankólia: Ugyan már! Észre sem veszi, hogy hiányzik egy pici.

Simi Simi: *(majszol)* Különben is...biztos megkínálna bennünket, ha itt lenne...

Melankólia: Ne játszd az eszed, Fabulina. (gonoszul) Itt ez az omlós piros cukorka! Kóstold csak meg!

Fabulina: (nyel) Jó, jó, de csak pár szemet...

Simi Simi: Naaa! Hagyjatok nekem is!

Melankólia: Csuda édesszájú lehet ez a varázsló!
(sejtelmes ajtónyikorgás)

Fabulina: Úristen! (gyorsan nyelv) Hazajött!
(ajtócsapódás)

Szilencium: Tiszteletem, szép hölgyek. Miben lehetek a szolgálatukra?

Fabulina: (döbbenet) Hiszen ez...Na nem! Ez nem lehet igaz!

Simi Simi: Mi a baj? Úgy elsápadtál!

Fabulina: Jaj, Simi Simi. Te nem emlékezhetsz rá! Még olyan kicsi voltál, amikor...

Szilencium: (döbbenet) Simi Simi?!

Melankólia: (kedves vidáman) Bizony, hucicáim. A jó öreg Szilencium király áll előttünk.
(innentől általános lelkesedés, cuppanások, stb.)

Szilencium: Úristen, kislányaim!

Simi Simi: (túláradó örömmel) Apuka! Drága jó apuci!

Szilencium: Melankólia, Fabulina, Simi Simi!

Melankólia: (egészen máshogy) De furcsa! Életemben először örülök valaminek.

Fabulina: Ez hihetetlen! Te lennél a Nyalókás Varázsló?

Szilencium: (szerényen) Varázsló...ugyan már. Egyszerű tudós vagyok, és kész.

Melankólia: De hogy a csudában maradtál ilyen fiatal?

Szilencium: Kísérletezés közben (kuncog) nyalogattam egy kicsit... kóstolgattam a "művemet". Így most pont 35 éves vagyok.

Simi Simi: Apuuu. Mutasd meg nekünk a Nyalókááát.

Szilencium: (büszkén) Tessék, itt van. 13 év áldozatos munkájának gyümölcse.

Melankólia: Hm. Egészen jól néz ki.

Simi Simi: És milyen (kuncog) Huncut formája van. (meggondolatlanul) És pont olyan piros, mint az a cukorka, amit az előbb...

Melankólia: (közbe krárog) Khm,khm...

Szilencium: Milyen cukorka?

Melankólia: Semmi, semmi! Simi Simi megint félrebeszél!

Simi Simi: (kunyizik) Hadd kóstoljam meg!

Szilencium: Nanana! Vigyázz kislányom! Veszélyes lehet a te korodban egy hirtelen fiatalodás!

- Fabulina: (okoskodik) Tényleg. Mi van akkor, ha valaki túl fiatal lesz, vagy meggondolja magát?
- Szilencium: Erre is gondoltam, Fabulina. Ha pontosan 10 óra múlva elnyalogat egy másik Nyalókát, ismét visszaváltozik eredeti állapotába. (bizalmasan) Nemsokára elkészül az is, csak még formába kell öntenem.
- Melankólia: Mily szörnyű is az élet. Mennyi derék vitéz kockáztatta az életét ezért a Nyalókáért....
- Szilencium: (értetlenül) Milyen vitéz?
- Simi Simi: Hát a sok herceg meg királyfi, akik elindultak hozzád.
- Szilencium: Nálam ugyan nem járt senki...
- Fabulina: Persze, mert csapdába csalta őket Beherovka a vérmedve...
- Melankólia: (visszavág gúnyosan) Vagy boszorkánnyá változtatta őket Borzalina...
- Simi Simi: (ábrándozva epekedik) Vagy kővé változtatta őket az a HUNCUT Muszmuusz manócska...
- Szilencium: Nem értem. Ott az útjelző tábla, hogy "Könnyű út a Varázsló völgybe" . Néhány óras séta az egész a sivatag szélén.
- Melankólia: (zavartan) Ööö...lehet, hogy nem tudtak olvasni...
- Fabulina: (gúnyosan) Na persze! Vagy elcsábította őket a pipacsos rét, a pirosuló málna...
- Melankólia: Jól van, te nagyokos. Kivételesen neked volt igazad.
- Simi Simi: (replikázik) Dehogy van igaz! Ha nem az erdőn át jövünk, sosem szereztünk volna magunknak ilyen szuper férjeket.
- Szilencium: (befogja a fülét) Állj, állj lányok! Egy kukkot se értek az egészből.
- Fabulina: Semmi baj, apu. Majd az úton mindent elmesélünk.
- Szilencium: Milyen úton?!
- Melankólia: Hát hazafelé!
- Szilencium: Na nem. Azt már nem. Tudjátok, hogy anyátok milyen csúfosan úzött el otthonról...(emlékszik, morog)...mmmm...az az akvárium!
- Simi Simi: Jaj, apu. Már régen megbánta!
- Szilencium: (morog)...hogya én térden csúszva könyörögjek neki...
- Fabulina: Dehogy kell neki könyörögni. Boldogan visszafogadna.
- Simi Simi: Főleg, ha megmutatod neki (áhítással) a Bűvös Nyalókádat...
- Szilencium: (értetlenül) A Nyalókát? Mi a csudának kell Patáliának a nyalóka!
- Melankólia: Áh! 35 éves lett és a fejébe vette, hogy ő már öreg.
- Szilencium: (ábrándozva) Istenem! De gyönyörű lehet....A legszebb kor egy nő életében...
- Simi Simi: (fűzi) És ha meglátna egy ilyen délceg, fiatal Szilencium királyt...
- Fabulina: (huncutul) Egyidősek lettetek, papa.

Szilencium: (megadja magát, sóhajt) Oké lányok. Ti jobban értetek ezekhez a női praktikákhoz.

Melankólia, Fabulina, Simi Simi: Hurrá!!

Szilencium: Nyugi, nyugi. Gyertek, segítsetek csomagolni, aztán irány (érzelmesen) Patália és Szilencium palotája!!!

8. jelenet

(királyi kürtszó, kastélyvisszhanggal)

Szilencium: (földre borulva) Üdvözöllek, ó szépséges Patália királynő...és kezédért esdeklek. Ó, légy a feleségem!

Patália: (odavan) Emeld fel fényességes tekinteted, ó délceg, ifjú herceg. Kezemet boldogan nyújtom néked, csak fedd fel arcodat!

Szilencium: (felfedi) Íme előtted áll, ki téged sírig imád...

Patália: Jaj nem! (elalél, innentől színészi feladat - hehe) Csak nem...ez nem lehet igaz. Orvos! Felcser! Injekciót kérek!!! (leereszt, de elhatározza magát) Na nem. Én most azonnal el fogok ájulni.

Szilencium: (mint nagyon régen) Patália!!! Ne csináld már ezt a műsort! Tényleg én vagyok az. Szi-len-ci-um király.

Patália: (összeszedi magát) Jó, jó, de olyan váratlanul ért ez az egész.

Szilencium: Tudom, ilyen fiatalon még sohasem láttál...

Patália: Bárcsak így ismerkedtünk volna meg...

Szilencium: Visszafogadsz Patália...

Patália: (bús) Hát persze, ó én szép fiatal Szilenciumom. (rádöbben) Fiatal?! (fenyegetően) Szilencium!!! Te felzabáltad a Nyalókát! (sírva) Az ÉN Nyalókámat...

Szilencium: Ne kezd a régi műsort Patália! Parancsolj! Íme, a Bűvös Nyalóka!

Patália: Ó, istenem! Ennyi boldogság egyszerre. Hadd köszönjem meg neked, én édes Szilenciumom.

Szilencium: Ne nekem köszönd, hanem a mi szép okos lányainknak. Ők találtak rám a Varázslóvölgyben.

Patália: Úristen! A lányok! Mi van velük? Hol vannak?

Szilencium: Nyugalom! Mindhárman épek és... ööö... egészségesek. Kint vannak.

Patália: Ez csodálatos! (kikiabál) Beherov herceg! Muszmusz! Borzalinó! Gyertek gyorsan fiaim!

Szilencium: Fiaim?!

Patália: Íme lányaink választottjai.

Szilencium: Nyalka legények, az biztos.

Beherovka. Istenem, megjött az én szépséges Melankóliám...

Muszmusz: Az én aranyos kis Simi Simim...

Borzalinó: Az én kedves, művelt Fabulinám!

Patália: Ajtónálló! Vezesd be a lányokat!

Szilencium: Ne siesd el a dolgot Patália...ööö...tudod, történt egy kis baleset...hehe,khm...malôr...

Patália: Baleset...malôr...dehát azt mondtad, hogy egészségesek!

Szilencium: Nna jó. Mindjárt elmagyarázom. (kikiabál) Ajtónállók! Hozhatjátok a lányokat!

Patália: Micsodaaa? Mi az, hogy....HOZHATJÁTOK?!!!

(éktelen csecsemősírás kezdődik az átváltozásig)

Patália: Úristen! Mi ez a három csecsemő?

Szilencium: Íme, a leányaink Patália!

Beherovka: Ó, én szépséges Melankóliám!

Muszmusz: Ó, én édes Simi Simim!

Borzalinó: Szegény kis Fabulina!

Patália: Ez iszonyú! Mi tettél velük, te szörnyeteg?!

Szilencium: Jaj, Patália, nem én vagyok a hibás!

Patália: Persze. A kazánt se te robbantottad föl, miiiii?!

Szilencium: Hallgass már végig. Nem voltam otthon, mikor a lányok rátaláltak a konyhómra. Elkezdték kutatni, nyalakodtak a kísérleti csokikból, aztán a végén rátaláltak egy puha, omlós, piros cukorkára...

Patália: Na és! Kíéheztek egy kis édességre.

Szilencium: Igenám! De az a piros cukorka nem volt más, mint a második nyalóka, amit még nem öntöttem formába. A lányok saját torkosságuknak köszönhetik, hogy visszafiatalodtak csecsemővé.

Patália: De hiszen ez szörnyű. Csinálj már valamit te híres tudós! Szétmegy a fejem ettől a visítózástól.

Szilencium: Ott a kezében a megoldás Patália. Ha tíz percen belül a lányok...vagyis a PICIK elszopogatják a Nyalókát, azonnal visszaváltoznak.

Patália: Jaj nekem, mit csináljak! Az én szép Nyalókám, egyetlen reménységem!

Szilencium: Gondolkozz, Patália. Ha lemondasz a Nyalókáról, hármas esküvő lesz és boldogan élünk tovább mind a nyolcan. Ha nem, akkor bizony marad a három csecsemő...

Patália: Jaj, ne! Pelenkázás, fürdetés....nem bírnám még egyszer végigcsinálni...

Szilencium: Helyesen döntöttél. Beherovka! Muszmusz! Borzalinó! Itt a nyalóka. Gyorsan etessétek meg vele szépséges menyasszonyaitokat.

Beherov: (gügyög) Szopogasd csak drága Melankóliám!

Muszmusz: Jaj, de aranyosan nyalogatja! Ügyülübügyülüü.

Borzalinó: Nem valami higiénikus ugyan, de neked is enned kell Fabulina.

(átváltozás effekt, általános örömködés kezdődik)

Beherov: Hurrá, sikerült!

Muszmusz: Édes kis Simi Simim! (kéjesen) Gyere, hadd simogassalak meg!

Patália: Állj, állj! Lányok! Gyorsan vegyetek fel valami ruhát.

Borzalinó: Nekem így pucéran is tetszik Fabulina!

Szilencium: Elég az örömködésből, gyerekek. Mars öltözni. Készüljünk a nagy esküvőre!

Patália: És velem most már mi lesz? Nincs Nyalókám, szép lassan megöregszem.

Szilencium: Nekem így is gyönyörű vagy Patália!

Fabulina: Ne izgulj, anyu. Hiszen itt van Szilencium, a Nagy Varázsló.

Melankólia: Bizony, öt-tíz év, és készít neked egy újat.

Patália: Micsodát?

Fabulina: Hát egy gyönyörű...

Simi Simi: Aranyos, formás...

Szilencium: És vadonatúj!

Mind kórusban: BÚVÖS NYALÓKÁT!!!

Patália: (énekel)

Hiába kentem a ráncaimat,
elfuserálta az álmaimat
ez a három örült lány.

A nyalóka sajna elveszett,
de hoztak három herceget
és egy örökifjú királyt.

Mindenki:

Lényeg, hogy együtt vagyunk,
Mevénülni is együtt fogunk!

Szilencium: (énekel)

Kerge családom visszacibált,
Büszke vagyok, hogy rám talált
ez a három okos lány.

Porosodhatnak a kémcsöveim,
férjhez adom a gyermekeim
és lesz sok unokám!

Mindenki:

Lényeg, hogy együtt vagyunk,
Mevénülni is együtt fogunk!

VÉGE